

РЕШЕНИЕ

№ 332

гр. София, 20.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 22.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **7130** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба вх.№ 53-04-975/10.06.2021 г. по описа на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП от „Каменов импорт“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място],[жк] [улица], магазин 3, представлявано и управлявано от Н. Д. К. срещу Ревизионен акт № Р-22221719005339-091-001/11.11.2020г., издаден от В. А. В. – орган, възложил ревизията и П. П. Б. -Д. – ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП.
Жалбоподателят твърди, че оспореният РА е незаконосъобразен, тъй като необосновано органът по приходите не е признал правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС за доставки по издадени фактури „АУТО ТРЕЙД 02" ЕООД, „СТРОЙ ТРЕЙД 01" ЕООД, „ФОВЕТА" ЕООД, „ТАЙМ ИНВЕСТ 21" ЕООД, „АЛИНИ 06" ЕООД, „ББСЛ" ЕООД. Излагат се аргументи, че са представени в пълен обем писмени доказателства – счетоводна документация, фактури, договори, приемо –предавателни протоколи, въз основа на които се доказва по несъмнен начин получените услуги и доставки на стоки от процесните доставчици. Твърди се, че липсват доказателства за компетентност на органите, издали оспорения ревизионен акт, поради което се навеждат доводи за неговата нищожност.
В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от процесуалният си представител адв.К. и адв.Б., които поддържат жалбата и молят съда да бъде прогласена нищожност на оспорения ревизионен акт, алтернативно да бъде отменен

като незаконосъобразен. Претендират разноски по представен списък, представят писмени бележки.

Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалният си представител юрисконсулт В., оспорва жалбата, намира, че в съдебното производство не са представени такива доказателства, въз основа на които да бъде приета различна фактическа обстановка, напротив събраните доказателства изцяло подкрепят изводите на ревизиращия орган. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен по електронен път на 24.11.2020г. Жалбата до директора на Д“ОДОП“- С. при ЦУ на НАП е подадена на 07.12.2020г. /вх. № 53-10-135 по описа на ТД –НАП С./ и е постъпила в Дирекция „ОДОП“ – С. на 10.12.2020г. Между жалбоподателя и директора на Д“ОДОП“-С. е сключено споразумение за продължаване срока на произнасяне на решаващия орган с 3 месеца на основание чл.156 ал.7 от ДОПК /лист 475 от делото, том 28/. В така удължения срок до 10.05.2021г. липсва произнасяне, поради което е приложима нормата на чл.156 ал.4 от ДОПК и оспореният ревизионен акт е мълчаливо потвърден от решаващия орган. Жалбата адресирана до АССГ е подадена в предвидения в чл.156 ал.5 от ДОПК 30-дневен срок, считано от изтичане на срока за произнасяне на решаващия орган.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221719005339-020-001 от 13.08.2019 г., връчена по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК на 20.08.2019 г., издадена от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „Каменов импорт“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството по ЗКПО за 01.01.2018-31.12.2018г., по ЗДДС за периодите от 01.07.2018 г. до 26.02.2019 г. и от 22.04.2019 г. до 31.07.2019 г. Съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от датата на връчване тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията, който изтича на 20.11.2019 г. Със Заповед №Р-22221719005339-020-002/15.11.2019г., издадена от В. В. В. е продължен срокът за извършване на ревизията до 20.01.2020г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221719005339-092-001 от 18.08.2020 г., подписан с КЕП от ръководителя на ревизията – главен инспектор по приходите П. П. Б. –Д., връчен по електронен път на 15.09.2020 г. Дружеството не е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу издадения РД не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221719005339-091-001/11.11.2020 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от В. А. В. на длъжност Началник сектор, орган възложил ревизията и П. П. Б. -Д., на длъжност главен инспектор по приходите при

ТД на НАП С.–ръководител на ревизията. РА е потвърден мълчаливо от Директора на Д“ОДОП“ –С.

С оспорваният РА на дружеството не е признато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС и чл. 69 от ЗДДС, във връзка с чл.6 и чл.9 от ЗДДС за данъчни периоди от 01.07.2018г. до 31.07.2019г., общо в размер на 1 009 050,29 лв., по фактури, издадени от следните доставчици „АУТО ТРЕЙД 02" ЕООД, „СТРОЙ ТРЕЙД 01" ЕООД, „ФОВЕТА" ЕООД, „ТАЙМ ИНВЕСТ 21" ЕООД, „АЛИНИ 06" ЕООД, „ББСЛ" ЕООД. Допълнително е начислен ДДС в размер на 79 500 лв. върху стойността на наличната стока по счетоводна сметка 304/3 „Стоки“, към датата на прекратяване на регистрацията по ЗДДС на дружеството с Акт за deregистрация по ЗДДС № 220991900133022 от 22.01.2019 г. Според ревизиращите приложение намира разпоредбата чл. 111, ал. 1 от ЗДДС.

Върху установените задължения по ЗДДС са начислени лихви за забава в размер на 178 716,88 лева. Установен е за довносяне корпоративен данък по ЗКПО в размер на 64 703,47 лева, ведно с лихви за забава в размер на 10623 лева.

Процесната ревизия е първа за посочените периоди и видове задължения.

Спазен е срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по-горе ЗВР, в рамките на 5- годишния срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор– за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. В настоящият случай, ревизията е възложена от В. В. В. на основание Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 ал.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Съгласно чл.119, ал.2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение.

В Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. по т. д. № 10/2016 г. на ВАС изрично е прието, че "за да е налице валидно издаден ревизионен акт в общата хипотеза на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, последният следва да е издаден съвместно от две лица: 1. от органа, имащ качеството на "възложил ревизията", определен за това с акт на директора на компетентната териториална дирекция и 2. от орган по приходите, определен за ръководител на ревизията със заповедта за възлагането на същата. Единият е определен по силата на закона и заповедта на териториалния директор чл. 112, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 119, ал. 2 ДОПК, а другият - от първия, въз основа на заповедта за възлагане на ревизия чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК.

С Определение в открито съдебно заседание на 31.03.2022г. съдът е указал на ответника по делото, че следва да ангажира писмени доказателства за компетентност на органа по приходите В. В. В. - издала Заповед за възлагане на ревизия; писмени доказателства за органите издали РА, а именно от В. А. В. и П. П. Б.-Д., както и писмени доказателства за причините, които са наложили, органът възложил ревизията - В. В. В. да бъде заменен с друг орган по приходите В. А. В., която е подписала РА.

С молба от 03.05.2022г., и в изпълнение на указанията, дадени от съда в открито съдебно заседание на 31.03.2022г., ответникът е представил четири заповеди за преназначаване /Заповед № 3398/27.12.2018г., Заповед № 55/08.01.2020г., Заповед № 1- 486/26.06.2014 г. и Заповед № 869.1/29.09.2012г. Видно от съдържанието на същите, в тях не са изложени конкретни причини и законови основания, довели до промяна на обстоятелствата, обуславящи компетентността на органите в конкретното производство.

С определение от 26.05.2022г. съдът е дал ход по същество и е обявил делото за решаване. В срокът за произнасяне е постъпила молба от процесуалния представител на ответника – юрисконсулт В., с която представя и моли да бъде прието като писмено доказателство Решение № 1 от 13.02.2020г. , издадено от началник отдел „Ревизии“ в ТД на НАП С., с което на основание чл.7 ал.3 от ДОПК са иззети правомощията на В. В. по разглеждане и решаване на ревизионното производство на „Каменов импорт“ ЕООД и са възложени на В. А. В..

Представените по делото доказателства от ответника за В. А. В., подписала оспорения в настоящото производство ревизионен акт не доказват качеството ѝ на орган възложил ревизията, каквото е изискването на чл.119, ал.2 от ДОПК, поради следните съображения:

От разпоредбата на чл. 7, ал. 3 ДОПК следва правилото за неизменност на компетентния орган по приходите за разглеждане и решаване на конкретен въпрос или преписка. Изключението от това правило е изземването на разглеждането и решаването на въпроса/преписката и възлагането им на друг орган. Предпоставките за изземване на производството са изчерпателно изброени-наличие на основания за отвод или самоотвод и трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, в приложимата в конкретния случай редакция на нормата към датата на издаване на Решение № 1 от 13.02.2020г., издадено от Началник отдел „Ревизии“, дирекция „Ревизии“ в ТД на НАП С.. С допълнение на нормата на чл.7 ал.3 от ДОПК, обнародвано в ДВ бр.105/2020г. в сила от 01.01.2021г. / след издаване на цитираното решение №1/13.02.2020г./, е добавено и „или невъзможност, произтичаща от промяна в длъжността на органа по приходите, съответно публичния изпълнител, водеща до отпадане на компетентността, и да възложи правомощията по разглеждането и решаването им на друг орган, съответно публичен изпълнител, равен по степен на този, от когото е иззета преписката или въпросът.“ Правомощието да промени компетентния орган е на определен в закона горестоящ орган, като при действието на чл. 7, ал. 3 ЗНАП правомощието по чл. 7, ал. 3 ДОПК е част от компетентността на изпълнителния и на териториалния директор или на определени от тях служители на агенцията.

В случая, с Решение №1 от 13.02.2020 г., издадено от П. Г. Г., на длъжност началник отдел в ТД на НАП С., за която се сочи в решението, че е оправомощена със Заповед №РД-01-80/03.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., на основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК, във връзка с преназначаване на В. В. В. на друга длъжност, преписката е иззета и възложена на В. А. В., на длъжност началник сектор в ТД на НАП С.. В решението са изложени мотиви, че във връзка с преназначаването на В. В. на длъжност началник-сектор „Проверки“, отдел“Проверки“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП [населено място] и ангажираната с това обективна и трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, а именно изпълнение на правомощията на началник-сектор „Ревизии“, на осн. чл.7, ал.3 ДОПК се изземват правомощията по

разглеждането и решаването на процесната преписка, което се възлага на В. А. В. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място], дирекция „Контрол“, отдел „Ревизии“. В решението е посочено, че е налице различие и несъвместимост на новозаеатата длъжност от В. В. с упражняване на правомощията по възлагане на ревизионни производства, като се позовава на длъжностната характеристика на началник-сектор „Проверки“, утвърдена със Заповед ЦУ-1327/28.09.2018г. и на длъжността началник-сектор „Ревизии“, утвърдена със Заповед № ЗЦУ-1073/11.10.2012г.

По делото е представена и цитираната Заповед №РД-01-80/03.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., видно от която съгласно разпоредбата на чл.11 ал.3 от Закона за Национална агенция за приходите, директора на ТД на НАП С. е оправомощил Началник на отдел „Ревизии“ в ТД на НАП С. да упражнява правомощия по чл.7 ал.3 от ДОПК, като заповедта влиза в сила от 03.02.2020г. В тази връзка, решение № 1 от 13.02.2020г. е издадено от компетентен орган въз основа на надлежно оправомощаване на основание чл.11 ал.3 от ЗНАП.

РА е издаден от В. А. В., в качеството ѝ на орган възложил ревизията и П. П. Б. –Д. – ръководител на ревизията. С оглед обстоятелството, че ЗВР е издадена от В. В. В. на основание Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на Директора на ТД –НАП С., а РА е издаден и подписан от В. А. В., пак в качеството на орган възложил ревизията, в жалбата и в писмените бележки са изложени доводи за нищожност на ревизионния акт, като издаден от некомпетентен орган. Цитира се съдебна практика.

В константната си практика ВАС приема, че наличието на трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, предвид чл. 7, ал. 3 от ДОПК / в приложимата му редакция към датата на издаване на Решение №1 от 13-02-2020г./, трябва да се изследва за всеки конкретен случай. /в този смисъл: решение по адм. дело № 6113/2015 г.; по адм. дело № 13788/2016 г.; по адм. дело № 10621/2016 г.; по адм. дело № 6333/2016 г.; по адм. дело № 13652/2017 г.; по адм. дело № 10174/2016 г.; по адм. дело № 3817/2018 г.; по адм. дело № 3245/2018 г.; по адм. дело № 4764/2019 г.; по адм. дело № 3014/2020 г.; по адм. дело № 4224/2020 г.; по адм. дело № 6435/2020 г.; по адм. дело № 5741/2021 г. /. Само по себе си, преназначаването на органа по приходите, възложил ревизията, като държавен служител на друга длъжност в същата дирекция, но в друг отдел и сектор, не е достатъчно, за да се приеме за доказан спорният факт, без данни за обема и характера на служебните задължения на двете длъжности.

Преназначаването на В. В. В. на същата длъжност „началник сектор“ в същата Дирекция „Контрол“, но в друг отдел – от отдел „Ревизии“ в отдел „Проверки“, сектор „Проверки И. П.“ не доказва трайна невъзможност на последната за изпълнение на служебните задължения, вкл. и за довършване на ревизията и издаване на РА, като съдът съобрази и обстоятелството, че ревизията е приключила на 20.01.2020г., а ревизионният доклад е издаден на 18.08.2020г. Преназначаването на В. В. В. на друга длъжност няма за последица отпадане на качеството и на орган по приходите. Съгласно чл.7 ал.1 т.3 от ЗНАП, органи по приходите са в това число и лицата по Т. 3 - директори на дирекции, началници на отдели и сектори. Промяната в длъжността на В. В. не води до отпадане на компетентността ѝ да издаде крайния акт в производството, по което срокът е изтекъл към датата на изземването с Решение № 1 от 13.02.2020г.

Оснатователни са и твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, че към датата на издаване на Решение № 1/13.02.2020г., процесуалните действия по ревизионното производство са приключили.

В мотивите на Решение № 1 /13.02.2020г., издадено от Началник отдел „Ревизии“ е посочено, че е налице несъвместимост на новозаетата от В. В. длъжност началник на сектор "Проверки с упражняване на правомощията по възлагане на ревизионни производства. Това различие се установявало от длъжностните характеристики за заемане на съответните длъжности. Тези длъжностни характеристики не са представени като доказателства пред настоящата съдебна инстанция, въпреки многократните указания на съда, разпределената доказателствена тежест и наложилата се отмяна на дадения ход по същество с определение № 4842/16.06.2022г.

От събраните по делото доказателства не се установява осъществило се обстоятелство по чл. 7, ал. 3 от ДОПК. Съобразно посочения текст, редакция към датата на издаване на решение № 1 от 13.02.2020 г., издадено от началника на отдел "Ревизии" в дирекция "Контрол" в ТД на НАП С., с което на основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК, са изети правомощията на В. В. по разглеждането и решаването на посочени преписки, като съгласно т. 1, на В. А. В. е възложено да издава ревизионни актове по неприключили ревизионни производства, сред които и производството по издаване на ревизионен акт на „Каменов импорт“ ЕООД. Определен в закона горестоящ орган може да иземе разглеждането и решаването на конкретен въпрос или преписка от компетентния орган по приходите, съответно от публичния изпълнител, в случаите когато са налице основания за отвод или самоотвод, както и в случаите на трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, и да възложи правомощията по разглеждането и решаването им на друг орган, съответно публичен изпълнител, равен по степен на този, от когото е изета преписката или въпросът. На преценка подлежи обстоятелството дали преназначаването на В. В. от длъжност началник на сектор "Ревизии", отдел "Ревизии", дирекция "Контрол" в ТД на НАП С. на длъжност началник на сектор "Проверки", отдел "Проверки", дирекция "Контрол" в ТД на НАП С., представлява трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения. Преценката следва да бъде направена с оглед доказването на това обстоятелство от страна на ответника по делото.

От събраните по делото доказателства не се установява твърдяното в решението по чл. 7, ал. 3 от ДОПК, че посочено различие между целта и обхвата на задълженията на началник на сектор "Проверки" и началник на сектор "Ревизии" обуславяло несъвместимост на новозаетата длъжност с упражняване на правомощията по възлагане на ревизионни производства. Различията във функциите на съответните длъжности, а именно длъжността началник на сектор "Ревизии", отдел "Ревизии", дирекция "Контрол" в ТД на НАП С. и длъжността началник на сектор "Проверки", отдел "Проверки", дирекция "Контрол" в ТД на НАП С., не могат да бъдат установени и от

разпоредбите на Устройствения правилник на Националната агенция за приходите, доколкото в чл. 29 са посочени функциите на дирекция "Контрол", но не и на сектор "Ревизии", съответно сектор "Проверки". При съобразяването на тези обстоятелства следва извода, че не е доказано някое от обстоятелствата по чл. 7, ал. 3 от ДОПК, обуславящи законосъобразното изземване на преписката. Промяната в длъжността на органа следва да води до отпадане на компетентността на приходния орган за извършване на определените действия. Само тогава промяната в длъжността ще бъде основание за изземване на преписката. От разпоредбата на чл. 7, ал. 3 ДОПК следва правилото за неизменност на компетентния орган по приходите за разглеждане и решаване на конкретен въпрос или преписка. Изключение е изземването на разглеждането и решаването на въпроса/преписката и възлагането им на друг орган, а предпоставките за това са изчерпателно регламентирани в закона в приложимата му редакция - наличие на основания за отвод или самоотвод и трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения. / В този смисъл Решение № 11922/21.12.2022г. на ВАС I-во отделение по адм.дело № 5213/2022г. по описа на ВАС/

В конкретния случай ответникът не ангажира доказателства, въз основа на които да може да се направи извод, че е налице основанието за трайна невъзможност на В. В. В. да изпълни служебните си задължения по издаване на РА по отношение на извършената ревизия на „Каменов импорт“ ЕООД.

Въз основа на приетите по делото доказателства, съдът прави извод, че един от издателите на акта, а именно в качеството му на орган възложил ревизията – началник сектор В. А. В. не е надлежно и валидно оправомощен да издаде ревизионен акт по ревизионното производство на „Каменов импорт“ ЕООД.

При липсата на идентичност на възложителя и ръководителя на ревизията с органите по приходите, издали ревизионния акт, последният е нищожен. (Решение № 3858 от 26.03. 2018 г. по адм. д. №264/2018г., VIII отд. на ВАС).

Съгласно разпоредбата на чл. 160, ал. 5 ДОПК (Нова - Д. В., бр. 105 от 2020 г., в сила от 01.01.2021 г.), при обявяване на ревизионен акт за нищожен от съда се прилага чл. 173, ал. 2 АПК. В чл. 173, ал. 2 АПК е предвидено, че извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Визираната разпоредба на чл. 160, ал. 5 ДОПК е процесуална и поради липсата на изрична преходна разпоредба в ДОПК, следва да бъде приложена от деня на влизането ѝ в сила - 01.01.2021 г. спрямо всички висящи спорове. Въз основа на горното административната преписка следва да бъде изпратена на компетентния орган по приходите при ТД на НАП [населено място], който да съобрази при произнасянето си дадените по-горе указания по тълкуването и прилагането на закона.(Решение №3411/11.04.2022г. по адм.дело №6876/2021г. на ВАС, Осмо отделение).

С оглед изхода на делото разноси се дължат на жалбоподателя, които са своевременно поискани на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК и са в размер на 5650 лева, от които заплатена държавна такса в размер на 50 лева, внесен депозит по приетата ССчЕ, допълнителен депозит в размер на 300 лева и заплетено по банков път адвокатско възнаграждение в размер на 4 800 лева.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН Ревизионен акт № Р-22221719005339-091-001/11.11.2020г., издаден от В. А. В. – орган, възложил ревизията и П. П. Б. -Д. – ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., при ЦУ на НАП, с който са установени допълнителни задължения по ЗДДС в общ размер на 1 088 550,29 лева и лихви за забава в размер на в размер на 178 716,88 лева за данъчни периоди от 01.07.2018г. до 31.07.2019г., както и допълнително установен корпоративен данък по ЗКПО в размер на 64 703,47 лева, ведно с лихва за забава в размер на 10 623 лева за данъчен период 01.01.2018г.-31.12.2018г.

ИЗПРАЩА административната преписката на началник сектор "Ревизии" при ТД на НАП [населено място], който следва да съобрази съдържащите се в мотивите на настоящия съдебен акт задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" – С. при ЦУ на Националната агенция за приходите да заплати на „Каменов импорт“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място],[жк] [улица], магазин 3, представлявано и управлявано от Н. Д. К., сумата 5650 лв./пет хиляди шестстотин и петдесет лева/ – разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: